

ADRIAN EBENS

HET MYSTERIE VAN
HET KRUIS

TRANSCRIPTIE VAN EEN PRESENTATIE
VAN ADRIAN EBENS TIJDENS
PINKSTEREN OP 28 MEI 2023

HET MYSTERIE VAN HET KRUIS

Predikant Adrian: Vader, het is een vreugde om samen te komen. Wij zijn hier bijeen met mensen uit de hele wereld. Wij danken U voor degenen die hier naartoe gereisd zijn om samen met ons te zijn, en voor de vreugde die we hebben voor iedere persoon die hier naartoe is gekomen. Wij danken ook voor degenen die online luisteren in hun woonkamer of vanuit hun auto of waar zij ook maar zijn; dat zij ervoor hebben gekozen met ons te zijn. Ik bid U Vader dat iedereen Uw Geest zal ontvangen. En gezien wij vertegenwoordigd zijn van rondom de wereld, dat Uw liefde over iedereen van hen mag uitgestort worden, door de vreugde die wij in U hebben gevonden. En alstublieft Vader, help ons als we kijken naar de verhalen uit het Oude Testament, wij dit zien door de bemiddeling van Jezus Christus. En Heere Jezus, als we in Uw gezicht zien dat we de betekenis begrijpen van deze Oud Testamentische verhalen. Ik dank U in de naam van Jezus, amen.

Voor een goed begrip van dit verhaal verwijs ik u naar hoofdstuk negen van het boek '*At-one-ment*'. In 2014 was ik in het geboorteland van mijn vader, in Nederland. Ik was daar met een groep en logeerde in het huis van Jutta, één van onze leiders in Duitsland, en zij had mij het boek

'Light on the Dark Side of God' gegeven. Narelle en Tony hadden in de loop der jaren, hier in Australië, veel hierover gesproken, maar ik had het boek *'Light on the Dark Side of God'* zelf nog nooit gelezen. Terwijl ik dit boek lees in mijn vaders geboorteland, dat plotseling de woorden uit het boek tot me doordrongen; ik had hier nog nooit eerder over nagedacht. **Toen Jezus op deze aarde leefde, Hij de complete openbaring van Zijn Vader was.** Tijdens het lezen was het "natuurlijk, uiteraard ...". Dit moest de waarheid zijn. Het was een complete openbaring voor mij. Maar dan begon ik na te denken, ja oké, maar hoe zit het met de zondvloed? Hoe zit het met dit? Hoe zit het met dat? Hoe moet ik dat dan begrijpen? Waarom zijn deze verhalen zo geschreven? Vele verschillende verhalen kwamen in mij op, maar desondanks begreep ik dat het de waarheid moest zijn.

En zo wachtte ik tot het Loofhuttenfeest van 2015, ruim een jaar later, voordat ik eraan begon te werken. Omdat ik wist, dat op het moment ik hierover begin te spreken, dat God niet gewelddadig is, dat ik een bult stenen over me heen zou krijgen en ik zou moeten rennen door nauwe doorgangen met een heleboel mensen met een getrokken mes, om me proberen te stoppen en om te voorkomen dat ik aan de andere kant zou uitkomen met het bewijs dat Jezus werkelijk de complete openbaring is van de Vader en dat de Vader niemand dood. En overeenkomstig mijn woord, zodra ik begon, begonnen de aanvallen te komen en begonnen de mensen argumenten tegen me op te stapelen.

Het zal u opvallen indien u de boekjes die ik geschreven heb, gevolgd heeft in 2016, dat ik bijna elke week een boekje of artikel heb geschreven. Ik was enkel aan het studeren. Mijn schouder was helemaal verkrampd. Ik typte zonder ophouden. Ik wilde absoluut een antwoord hebben op de verhalen in het oude testament om mijn begrip daarover tevreden te stellen. Op een gegeven moment kwam ik bij een aantal verhalen uit het oude testament waar ik moest zeggen tegen de Heere: "Ik kan het niet; dit is niet mogelijk. Mijn inzicht staat mij niet toe om deze verhalen te lezen en te zeggen dat U niet deze mensen heeft omgebracht. U heeft deze mensen gedood en daarom kan ik er niets anders van maken. Dit kan ik niet uitleggen, want ik zou niet weten hoe ik deze verhalen anders zou moeten lezen dan alleen daarin te lezen dat U ze heeft dood

gemaakt.” Maar dan ging ik op mijn knieën en pleitte bij de Heere: “Heere Jezus, U bent de openbaring van de Vader, U kunt mij zeker helpen deze verhalen te begrijpen. Ik weet het zeker dat U dat kunt.” En dan langzaam aan kwam de tekst, iedere keer wat meer.

Daarom als iemand zou denken dat ik het gewoon heb uitgewerkt wat ik bestudeerd had, zo is het niet gegaan. Ik heb er echt van tijd tot tijd ermee geworsteld om de stukken bijelkaar te puzzelen zodat het een logisch geheel werd. Ik had het bijna opgegeven. En toen ik bijna opgaf en indien u hetzelfde voelt: “Ik weet het niet meer. Dit is zo ingewikkelt, dit is niet te begrijpen.” Het is nu eenmaal alleen moeilijk als uw trots u niet toestaat uzelf te vernederen en te erkennen dat u misschien iets niet weet. Misschien weet u het ook niet, misschien kunt u het niet begrijpen. Misschien bent u totaal blind en in uw hoofd in de war. Als u hiertoe niet in staat bent dat te doen, dan zult u het ook niet begrijpen.

En ik zei alleen maar: “Heere, het is duidelijk dat ik in mijn hoofd in de war ben. Ik zie niet de logica hiervan.” Dan begon Hij mij dingen te laten zien en veel mensen waren aan het bidden. Dan de onderdelen begonnen op hun plaats terecht te komen. Maar in de eenvoudigste vorm, als u het moeilijk hebt wanneer iemand u een citaat voorlegt. Ze brengen u uit uw positie, u weet het, zij brachten dit naar voren alsof het een granaat is. Zij hebben hiervoor speciaal gewacht totdat u zou komen. En als u dan gekomen bent, lanceren zij deze granaat naar u met die specifieke citaat uit de geest der profetie of met iets uit de Bijbel. Boem! En dan staat u daar: “Oh nee, ik, eu, hoe was dat ook al weer, ik weet niet hoe ik dit moet beantwoorden.” En dan blokkeert u en loopt vast betreffende alle dingen die u had geleerd, u kunt niet meer nadenken en uw gedachten weer ordenen en het weer herinneren wat u thuis nog begreep. U ziet er nu uit als een dwaas! Wie wil er als een dwaas uitzien als u de Bijbelse leer probeert te verdedigen? U wil er niet als een dwaas uitzien. Hierdoor bent u geneigt weer terug te gaan naar de andere kant; weer over te stappen naar de donkere kant. Is het niet zo? Wanneer u zich vernederd voelt voor de andere mensen

Er is veel sociale druk om de mensen ervan te weerhouden door de firewall heen te komen en in de waarheid terecht te komen, dat Jezus

de volledige openbaring van de Vader is.

En toch maakt Jezus het de hele tijd heel, heel duidelijk. Hier zijn twee onveranderlijke dingen:

1. Jezus zegt: **“Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien.”** (Joh. 14:9) Dit is de eerste onveranderlijke ding.
2. En het tweede ding: **“U zult niet doodslaan”** (Ex. 20:13) is een **openbaring van Gods karakter.**

Dit zijn de twee onveranderlijke pijlers waarop deze hele leer is gebouwd.

We weten wat de Bijbel ons zegt, nu goed, de Geest der Profetie zegt ons keer op keer: “De wet is een afbeelding van Gods karakter; de wet is een afbeelding van Gods karakter.”¹ En als het een afbeelding is van Zijn karakter, dan zijn de woorden ‘U zult niet doodslaan’ ook van toepassing op God de Vader. God houdt Zich aan Zijn eigen wet. En Jezus zegt met andere woorden: “Ik ben gekomen om het karakter van de Vader bekend te maken.” En we hebben in het boekje *‘Christ’s Mission to the World’*, citaat na citaat na citaat getoont dat Jezus kwam om de Vader te openbaren. Dit is hoe Hij ons verzoent met de Vader, om de vooroordelen en de leugens die ons over de Vader zijn geleerd en geloofd, te ontrafelen. Is dat niet hoe men twee mensen met elkaar verzoent? Men komt samen en zegt: dat is eigenlijk niet waar. U heeft een verkeerd begrip van hoe Mijn Vader is, en Ik ben hier om u te laten zien hoe Mijn Vader werkelijk is.

Laten we Numeri hoofdstuk 25 erbij pakken, en ik wil dat we het eerste deel van dit verhaal lezen. Wij kunnen allemaal huiveren wanneer we

¹ CG 69.2; COL 305.3, 315.1; CCh 78.5, 261.4; CT 365.2; FW 90.2; GC 434.1, 465.2, 469.2; MH 157.1; PP 52.3; 1SM 225.2, 240.3; 2SM 106.2; 4BC 1164.7; 5BC 1131.6; 6BC 1096.4; 6T 9.3; 8T 63.3, 207.1, 9T 229.2; MB 77.1; RH Feb 4, 1890 par. 1, Feb 10, 1891 par. 1, June 21, 1892 par. 6, April 30, 1895 par. 3, Aug 13, 1895 par. 4, Oct 15, 1895 par. 1, Dec 1 1895 par. 4, Dec 1 1896 Art B, par 9. Mar 9, 1897 par. 7,13, May 3, 1898 par. 12, Aug 9, 1898 par. 7, May 23, 1899 par. 5, July 25, 1899, Art A par. 10, Oct 10, 1899 par. 8, Apr 16, 1901 par. 16, Apr 22, 1902 Art A, par. 20, Mar 15, 1906 par. 18, Sep 13, 1906, par. 14, Jan 28, 1909 par. 17 en meer.

het eerste deel lezen en dan zullen wij het ontrafelen. Numeri hoofdstuk 25, dit is geschreven nadat Bileam op een erbarmelijke manier de kinderen van Israël probeert te vervloeken. Hij was opzoek naar een grote beloning, eer en prestige van Balak, maar er was ook duidelijk een deel in Bileam dat bang was. Hij leek nog steeds onder de invloed van God te staan, omdat hij bereid was te luisteren naar wat God hem vroeg te zeggen en hij zei het, wat nogal een vreemde positie is om in te verkeren. Echter hij was vastgesloten om zijn klant tevreden te stellen, gaf Bileam aan Balak een geheim hoe hij Israël moest vernietigen. Hij moest geen clowns sturen om met hen een feestje te vieren, maar vrouwen om hen zover te krijgen dat ze naar hun feest zouden komen en dat ze zouden buigen voor hun goden.

Er is dan ook geschreven in Numeri 25 in de eerste twee versen:

Israël verbleef in Sittim, en het volk begon hoererij te bedrijven met de dochters van Moab. Die nodigden het volk uit bij de offers aan hun goden, en het volk at en boog zich voor hun goden neer.
(Numeri 25:1-2)

Ik wil u gewoon iets duidelijk maken, dit kan voor sommigen van jullie een vreemde vergelijking zijn, maar wil alleen een vergelijking maken uit de geschiedenis met de situatie van het adventvolk. In de vijftiger jaren van de twintigste eeuw kwam een delegatie bij de Zevendedags Adventisten en presenteerde de dochters van Babylon, voorgesteld als de Protestantse kerken. En de Adventistische leiders (ik gebruik dit woord in een ruime context) hadden gemeenschap met de leiders van de dochters van Babylon. En door deze discussie brachten de leiders van de Zevendedag Adventisten zich zover te buigen voor de goden van Babylon. Dit bracht een enorme vloek over Gods volk, of niet soms? Daarom zitten wij in deze ellende van vandaag de dag. Dit is waarom wij wereldwijd een versplinterd volk zijn, die vasthouden aan deze laatste boodschap. Omdat de leiders van Gods volk gemeenschap hadden met de dochters van Babylon, hebben zij ons tot andere goden gekeerd.

Dan is de vraag natuurlijk: moeten wij ze gewoon ophangen, zoals er geschreven staat? Laten we goed kijken wat hier geschreven staat in

vers drie:

Toen Israël zich zo aan Baäl-Peor koppelde, ontbrandde de toorn van de Heere tegen Israël. (Numeri 25:3)

Hoe begrijp je dit, wanneer de toorn van de Heere tegen Israël ontbrand is? Begint God vuur uit Zijn neusgaten te ademen zoals een draag dat doet?

Bill: Nee, Hij wendt Zijn hoofd af.

Predikant Adrian: Hij wendt Zijn hoofd af, of niet soms? Hij draait zich om. De toorn van de Heere is het verdriet - is de *aph* - is het verdriet dat Hij voelt over het feit dat Hij Zijn kinderen door deze vreselijke beproeving moet laten gaan en dat Hij dit moet gadeslaan. Maar hoe lezen wij dit? Hoe de meeste mensen dit lezen is dat God stampvoetend in de hemel rondgaat. Dat Hij werkelijk woest is en zegt: "Nu zul je ervoor moeten betalen!" En wat zegt God? Vers vier:

De Heere zei tegen Mozes: Neem alle hoofden van het volk en laat hen voor de Heere in de volle zon ophangen, zodat de brandende toorn van de Heere van Israël afgekeerd wordt. (Numeri 25:4)

Wanneer men zulke woorden leest, wordt je hart week, nietwaar? Het is net zoiets als: nou, God zei het, en wanneer God het zegt, is het zwart-wit. Het staat in de Bijbel, God heeft het gezegd. Zei God niet hen te doden? Neem de leiders en dood ze. Dat is wat Hij zei. En als God zegt dood hen, dan bedoelt Hij dat ook, nietwaar? "Zodat de brandende toorn van de Heere afgewend mag worden." Hoe moeten we deze zin begrijpen? En het wordt natuurlijk nog erger. Maar wacht, er is nog meer geschreven.

Toen zei Mozes tegen de rechters van Israël: Ieder moet zijn mannen doden die zich aan Baäl-Peor gekoppeld hebben. En zie, een man uit de Israëlieten kwam en bracht een Midianitische vrouw bij zijn broeders, voor de ogen van Mozes en voor de ogen van heel de gemeenschap van de Israëlieten, terwijl zij huilden bij de ingang van de tent van ontmoeting. (Numeri 25:5-6)

Waarom dan? Wat had Mozes en het volk gewaarschuwd voor het feit

dat er een probleem was? De plaag. Dit is belangrijk omdat de plaag begonnen was. Toen de plaag begonnen was, begonnen de mensen te huilen en te klagen: “Oh, we zitten in grote problemen.” Herinnerd toen zij zich beklaagd hadden en mopperden dat toen ook de slangen in het kamp kwamen en toen erkenden: “Wij hebben gezondigd, we hebben gezondigd.” Nu was er eenzelfde situatie, een plaag was begonnen. Zodra de plaag begonnen was en de mensen terroriseerde, dat zij ook hun zonden beleden. Hadden zij werkelijk spijt over hun zonden of hadden ze spijt omdat de plaag was begonnen en zij bang waren te sterven? Natuurlijk weten wij dat niet van ieder individu, maar velen waren alleen bang dat ze zouden sterven. Zij smeekten bij God om hun niet te doden, omdat zij dachten dat Hij het was die hen de plaag had gebracht, nietwaar? Ik bedoel, zo namen zij het aan wat de oorzaak was naar hetgeen zij zagen gebeuren. Er is geschreven:

Toen Pinehas, de zoon van Eleazer, de zoon van de priester Aäron, dat zag, stond hij op uit het midden van de gemeenschap, nam een speer in zijn hand, ging achter de Israëlitische man aan het slaapvertrek in, en doorstak hen beiden, zowel de Israëlitische man als de vrouw, door hun buik. Toen werd de plaag over de Israëlieten tot stilstand gebracht. (Numeri 25:7-8)

Ik ben blij dat ik de film niet aan het bekijken ben. Wat betekent dit nu? Er staat geschreven: dat “de plaag over de Israëlieten tot stilstand” kwam. Wanneer nu de plaag stopt, wie stopte het dan?

Lorelle: Het lijkt erop dat Pinehas dat was.

Predikant Adrian: Oké, hij deed iets en dan stopte de plaag. Maar wie stopte feitelijk deze plaag?

Bill: Satan.

Predikant Adrian: Zou Satan de plaag stoppen? Of wou hij hen allen ombrengen?

Lorraine: Als hij het stopte, kon hij God daarvan de schuld geven.

Predikant Adrian: De vraag is; welnu, ik heb begrepen dat God de plaag heeft gestopt. Maar waarom stopte God de plaag? Wanneer Hij de plaag

stopte, dan lijkt het erop dat Hij verlangde dat deze twee mensen met een speer door hun buik vastgepind zouden worden aan de vloer en zouden sterven; en dan dacht: “Goed dan, Ik ben tevreden; Mijn toorn is bevredigd, de overtreders hebben gekregen wat ze verdienden.”

Narelle: De mensen die boetedoening wilden doen, kregen hun verzoening. Het was niet God, maar zij moesten iets gaan inzien.

Predikant Adrian: Inderdaad, oké je bent in de goede richting. Toen de mensen de plaag begonnen te ervaren, wat voelden zij in hun hart? Zij wisten dat zij meegedaan hadden. Zij wisten wat hun was bijgebracht. Wanneer er staat: “U zult zich daarvoor niet neerbuigen.” Denkt u dat Mozes hen de tiengeboden onderwezen had? Denkt u dat dit nog fris in hun geheugen was? Hadden zij liederen daarover? “U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de Heere, uw Ged, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten.” (Ex. 20:5) Wisten zij hiervan? Dit wisten ze. Toen de plaag startte, wat voelden zij? Schuld, veroordeling. Hier gaat het om. Als je schuld en je veroordeelt voelt en jezelf verschikkelijk voelt en je bewust bent dat je iets verschikkelijks gedaan hebt, en je weet dat je in de problemen zit en je bewust bent van de straf die je nu verdient. Als God nu zou zeggen, het is oké, Ik vergeef je, zou je Hem dan geloven? Nee, nee Heere, zo simpel gaat dat niet, wat ik gedaan heb is werkelijk heel slecht, hier is iets meer noodzakelijk. Er dient een strenge consequentie daarop te staan alvorens ik kan geloven dat ik vergeven kan worden.

Zo wat gebeurde er met de profeet Bileam, die uit Mesopotamië kwam, hij had de Midianieten [als onderdeel van Moab] geïnstrueerd: Zend uw vrouwen in Israël. Doe make-up op, kleeft je aantrekkelijk, doe je kortste rok aan, maak alles mooi en strak om hen te kunnen verleiden. Ga in het kamp van Israël en versier de mannen. Dat is wat hij hun vertelde, en dat hebben de vrouwen ook gedaan. Zimri zei: oh ja, dit is het wel waard. Hij liep daarom met deze vrouw op haar hoge hakken door het kamp, langs Mozes en de anderen en dacht: kan me niet schelen, het maakt me niet uit wat ze denken.

Zij was heel bereidwillig, ze had de opdracht gekregen: dit is de manier

waarop we de Israëlieten vernietigen. Wij zorgen ervoor dat ze onze god komen aanbidden. Oké. Laten we opmerken, nadat Pinehas dit heeft gedaan er iets heel interessants is. Maar laten we eerst vers negen lezen:

Het aantal van hen die aan de plaag stierven, was vierentwintigduizend. (Numeri 25:9)

Paulus zegt 23.000 op één dag, dus de rest stierf de volgende dag vermoed ik. Dat was een serieuze plaag dat zoveel aan de plaag op één dag stierven. Dat was een echte serieuze plaag.

Toen sprak de Heere tot Mozes: Pinehas, de zoon van Eleazar, de zoon van de priester Aäron, heeft Mijn grimmigheid over de Israëlieten afgewend, doordat hij zich in hun midden met ijver voor Mij heeft ingezet, zodat Ik de Israëlieten niet in Mijn na-ijver vernietigd heb. (Numeri 25:10-11)

En daarna lezen we:

Zeg daarom: Zie, Ik geef hem Mijn verbond van vrede: hij, en zijn nageslacht na hem, zullen het verbond van het eeuwige priesterschap hebben, omdat hij zich voor zijn God heeft ingezet en verzoening voor de Israëlieten heeft gedaan. (Numeri 25:12-13)

Nu zullen de meeste mensen die dit lezen zeggen, omdat hij deze daad heeft gedaan, heeft God hem gezegend en hem het eeuwige priestersschap gegeven. Dan is het een uitgemaakte zaak of niet soms? God zegende hem. Het moet wel het juiste gedaan hebben. Er staat niet: "Nee Pinehas, je dit het verkeerde, dat was niet correct." God zei ook niet: "Doe je speer terug op zijn plaats," staat dat daar? Ook staat er niet: "Tedereen die zijn speer neemt, zal door een speer omkomen," nietwaar? Hij zegende hem dus. Daarom indien Hij hem zegende, dan moet dit wel de actie zijn die God wilde. Dat is een eerlijke aanname, of niet? Het is een redelijke aanname.

Wel nu, de reeks citaten die ik u wil voorlezen, en natuurlijk zinspeelde Narelle hierop, in termen van hoe we waarnemen en begrijpen wat nodig is. Want wanneer we slechte dingen beginnen te doen, beginnen

we dan ook ons veroordeelt te voelen; beginnen we spijt te krijgen? En hoe verwerken we deze spijt? Hoe komen we van deze vreselijke gevoel af dat over ons heen hangt: "Oh nee, ik voel me veroordeeld." Hoe komen we van deze veroordeling af? U heeft verzoening nodig, nietwaar? Er dient iets echt serieus te gebeuren voordat deze schuld van ons wordt weggenomen.

Nu wil ik graag terugkomen op de reeks citaten die vanochten bij mij opkwamen en die ik met u wil delen. De mysterie van het kruis. Dit is een korte zin die is opgeborgen in mijn archiefsysteem: het mysterie van het kruis. En dit is het citaat: De Grote Strijd blz. 600.

Het geheimenis van het kruis verklaart alle andere geheimenissen.
(GSt 600.2; engels: GC 652.1)

Wanneer we Numeri hoofdstuk 25 lezen en we zien God over Zijn brandende toorn spreken, waar mensen moeten worden opgehangen, speren die door mensen worden gestoken en dat degene die de speer gebruikt Gods zegen krijgt, is dat niet een mysterie? In het licht van het feit dat Jezus Christus de volledige openbaring is van Gods karakter, is dat niet een beetje mysterieus? Komt dat bij u over als: "Ik ben hier een beetje verward?"

Max: Welnu, hij zei: "Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen," dus op de vrouw die exact dezelfde dingen deed.

Predikant Adrian: Ja, wie zonder zonden is. Was Pinehas onschuldig; was hij zonder zonde?

Het geheimenis van het kruis verklaart alle andere geheimenissen.
Het licht dat straalt van Golgotha toont ons de schoonheid en aantrekkelijkheid van de eigenschappen van God die ons met vrees en angst hadden vervuld. (GSt 600.2)

Hoe kunnen we dit verhaal in Numeri 25 in iets dat mooi en aantrekkelijk is veranderen? En doe het rechtmatig. Veel mensen kunnen het doen, maar doe het op een rechtmatige wijze.

Nu zouden veel mensen zeggen dat het aantrekkelijk is. Ik bedoel, we

komen allemaal uit de achtergrond: ze hebben gezondigd, ze hebben de wet van God overtreden, ze verdienen het om te sterven. Dat is een vrij eenvoudige redenering, nietwaar? Is dat dan aantrekkelijk? De overtreder zal voor zijn overtreding sterven. De Farizeeën zijn altijd bereid om dat te zeggen. Maar als je aan de ontvangende kant staat en je voelt je schuldig over je eigen overtreding en zonde, dan ziet dat er toch niet zo aantrekkelijk uit, of wel soms?

Barmhartigheid, tederheid en vaderlijke liefde gaan samen met heiligheid, rechtvaardigheid en macht. Wanneer we naar zijn hoge, verheven troon opkijken, zien we de schoonheid van zijn karakter en begrijpen wij beter dan ooit de betekenis van die lieflijke naam: "Onze Vader". (GSt 600.2)

Wat deze alinea, in de Grote Strijd, ons duidelijk maakt, is dat het proces van de kruisiging een sjabloon is hoe we alle verhalen in de Bijbel waar geweld in voor komt dienen te begrijpen, omdat er gezegd wordt "de eigenschappen van God, die ons met angst hadden vervuld." Wat zijn die eigenschappen van God die ons met angst vervullen? Zijn manier van verzoenen. Wanneer God boos is en mensen beginnen te sterven, dat vervult ons met angst, nietwaar? Veel mensen zeggen dan, nouja, dat is hoe we tot de heiligheid komen. Hoe brengen we mensen een indruk van heiligheid bij, door een aantal mensen te vermoorden en dan te zeggen: "Als je niet in lijn komt met mijn instructies, zul je ook sterven." Hoe groter de angst is, des te groter de heiligheid wordt. Iedereen staat daar voor Gods rechterstoel en doet in zijn broek van angst. Is dat een geweldige plaats om te zijn? Zou niet lekker aanvoelen, toch? Als iedereen in paniek is, geen woord durft te zeggen, niets durft te doen, omdat ze zo in paniek zijn dat ze daardoor zouden kunnen sterven.

Laten we deze redeneringen voortzetten. Hoe verklaart het kruis deze verhalen? Dit is het volgende citaat uit de *Testimonies to Ministers* blz. 245:

"Hierin is de liefde, niet dat wij God liefhadden, maar omdat Hij ons liefhad, en Zijn Zoon heeft gestuurd als genoegdoening [verzoening] voor onze zonden." (TM 245.2)

Ik hou hiervan: “als genoegdoening voor onze zonden.” Wat is de grootste zonde die mensen tegen God begaan hebben? Dat is te geloven dat Hij een moordenaar is, dat is de aller grootste zonde en dat Hij niet vergeeft. De Vader zend Zijn Zoon als een genoegdoening voor onze zonden, om ons dat aan te bieden, omdat wij niet konden geloven dat wij vergeven konden worden totdat er iemand stierf. Hij heeft Hem voor ons gegeven.

Hier is taal gebruik die Zijn gedachten uitdrukt jegens een corrupt en afgodisch volk. (TM 245.2)

Interessant hoe zij dat verwoordt.

Hoe zou Ik u prijsgeven, Efraïm, u uitleveren, Israël? Hoe zou Ik u prijsgeven als Adama, met u doen als met Zeboïm? (TM 245.2; Hos. 11:8)

Wat is Adama en Zeboïm? Dat waren twee steden die verwoest zijn, evenals Sodom en Gomorra. Zij lagen op dezelfde plateau. Hij zegt dus: hoe kan Ik het toestaan dat u op gelijke wijze als Sodom en Gomorra verwoest wordt?

Mijn hart keert zich in Mij om, al Mijn medelijden is opgewekt. (idem)

Betekent dit toen Sodom en Gomorra vernietigd werden, dat Zijn hart ook was omgekeerd in Hem. Is dit niet wat dit betekent?

Moet Hij de mensen opgeven voor wie een dergelijke voorziening was getroffen, zelfs Zijn eniggeboren Zoon, het uitdrukkelijke beeld van Hemzelf? (TM 245.2)

We krijgen hier het totale plaatje, Vader en Zoon.

God staat het toe dat Zijn Zoon wordt overgeleverd voor onze overtredingen. (idem)

Kijkt u wat hier wordt gezegd: God staat het toe. Waarom staat er niet: ‘God organiseert het’, ‘God plande het’, of ‘God koos die strategie’? ‘God eiste’ zou nog beter passen. ‘God eiste dat Hij voor onze overtredingen zou overgeleverd worden’. Waarom staat dat er niet?

Waarom staat er 'dat Hij het toestond'? Omdat iemand anders dit nodig had. Hij had het niet nodig. Iemand anders had het nodig. De zonen van Adam hadden het nodig.

Zelfs neemt Hij tegenover de Zondedragers het karakter aan van een rechter, (idem)

Opnieuw, waarom zei ze niet gewoon 'God werd de Rechter'? Waarom is het taalgebruik zo specifiek? Hoe neemt Hij het karakter van een rechter aan? Waarom staat er aannemen? Wie doet de aanneming? Wij doen de aanneming.

Craig: Wij zijn aan het oordelen.

Predikant Adrian: Wij zijn het zelf die oordelen. Ik vind dit taalgebruik verbazingwekkend: "Hij neemt het karakter van een rechter aan." Nu let op, wij weten dat dit niet waar kan zijn, omdat we in de Bijbel de term 'eeuwige Vader' hebben gelezen. Is God de eeuwige Vader? Ja. We lezen verder:

... ontdekt Hij zich van de vertederende eigenschappen van een vader. (TM 245.2)

Begrijpen wij wat hiermee bedoeld wordt?

Zelf neemt Hij tegenover de Zondedragers het karakter aan van een rechter, en ontdekt Hij zich van de vertederende eigenschappen van een vader. (TM 245.2)

Als God primair geïdentificeerd wordt als een vader, en Hij ontdekt zich van deze identiteit, wat heeft Hij dan gedaan?

Craig: Hij is dan geen vader meer.

Predikant Adrian: Hij vernietigt Zichzelf. Hij vernietigt Zijn karakter, nietwaar? Omdat Hij dan niet meer is die Hij was. Hij werd iemand die Hij niet is. Dit is belangrijk om te begrijpen. Dit is een kritische uitspraak: "ontdekt Hij zich van de vertederende eigenschappen van een vader." Wat lezen we in het vorige citaat, in het laatste gedeelte?

... zien we de schoonheid van zijn karakter en begrijpen wij beter

dan ooit de betekenis van die lieflijke naam: "Onze Vader". (GSt 600.2; GC 652.1)

... over het kruis gesproken. Hij neemt toch bij het kruis het karakter aan van een rechter, die Zichzelf ontdoet van de vertederende titel: "Onze Vader." Is dat niet een beetje verwarrend? Het is verwarrend totdat we begrijpen dat wijzelf degenen zijn die aannemen dat Hij het karakter van een rechter heeft aangenomen; omdat God niets anders kan doen dan het karakter van een rechter aan te nemen als we hebben besloten dat het zo is. Heeft u ooit geprobeerd iemand tegen zijn wil ervan te overtuigen dat u niet de persoon bent die zij denken dat u bent? En als ze eenmaal ergens van overtuigd zijn, hoe gemakkelijk is het dan om hen ervan te overtuigen dat u zo helemaal niet bent. U kunt ze niet overtuigen. Zij zijn overtuigt van het bewijs die zij hebben. Zij weten hoe u bent. Zij kennen u beter dan u uzelf kent. Gaat dat niet meestal zo?

Dit was één van de belangrijkste citaten die mij hielpen wat er gaande was te ontsleutelen. Oh. Op één of andere wijze wordt Hij gezien als rechter. Wat zei Jezus echter in Johannes 5:22. Mijn Vader oordeelt of veroordeelt niemand. Dus de aanname is niet gemaakt door God. De aanname wordt gemaakt door de mens. Het is de enige manier hoe we dit citaat kunnen interpreteren.

Laten we nu naar het volgende citaat gaan. Dit is heel mooi. We keken hierna voor het eerst in 2017, zes jaar geleden. De tijd vliegt voorbij, nietwaar?

Gerechtigheid en genade stonden apart,

Ellen White verpersoonlijkt de kenmerken van rechtvaardigheid en genade.

... in tegenstelling tot elkaar, gescheiden door een brede kloof. De Heere, onze Verlosser, bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid en bracht ten behoeve van de mens een karakter tot stand dat vlekkeloos was. Hij plannte Zijn kruis halverwege tussen hemel en aarde en maakte het tot voorwerp van aantrekkingskracht dat beide kanten bereikte, waarbij zowel rechtvaardigheid en

genade over de kloof heen werden getrokken. (SD 243.2)

Dit is nu heel interessant, de begrippen rechtvaardigheid en genade waren van elkaar gescheiden, en Jezus gaat die nu met elkaar verzoenen en brengt ze weer samen. Wanneer nu rechtvaardigheid en genade in één persoon is, Die God zelf is, en rechtvaardigheid en genade zijn in het verstand van God gescheiden en dat zij niet met elkaar verzoend kunnen worden, wat zegt dat over God?

Craig: Dan heeft Hij een probleem, dan is Hij schizofreen.

Predikant Adrian: Dat Hij lijdt aan schizofrenie. Klopt dat? Hij heeft dan een probleem dat Hij het in Zijn eigen denken niet met elkaar kan verzoenen. Zijn rechtvaardigheid eist de dood, Zijn genade eist het leven, en Hij kan ze niet in Zijn eigen denken met elkaar verzoenen. Jezus redt Hem hiervan. Jezus redt Zijn Vader van schizofrenie. Hij brengt het tot stand. En natuurlijk zullen mensen zeggen: God wilde het op die manier, maar laten we verder lezen en bekijken wie deze rechtvaardigheid vertegenwoordigt. Vertegenwoordigt deze rechtvaardigheid God of vertegenwoordigt het iemand anders?

Rechtvaardigheid verliet zijn verheven troon,

Nou, u zou toch aannemen dat dat God is, nietwaar? Blijf lezen:

... en met alle hemelse legers naderde het het kruis. Daar werd Eén iemand gezien gelijk aan God ...

Welnu, ik veronderstel dat God zou kunnen zeggen: Hij is gelijk aan mij. Dat zou men kunnen zeggen.

... die de straf droeg voor alle ongerechtigheid en zonden. Met volmaakte voldoening boog de gerechtigheid in eerbied aan het kruis, ...

Wacht even. Buigt God uit eerbied voor iemand anders? Zo iemand kan niet God zijn, of wel?

... en zei: Het is genoeg. (MS 94, 1899)

Wie is deze Gerechtigheid? Waarom personificeerd Ellen White

Gerechtigheid? Waarom zegt ze niet gewoon wie het is? Ze heeft niet vermeld om wie het hier gaat. Ze heeft het niet verteld, want wanneer ze het vertelt had, niemand het begrijpen zou. Men zou haar dan voor een valse profeet hebben uitgemaakt. Het moest op deze manier beschreven worden, zodat wij in de laatste dagen, geleid door de Heilige Geest, alle puzzelstukjes op de juiste plaats zouden kunnen plaatsen.

Craig: Heel interessant: “Daar werd Eén Iemand gezien ...”

Predikant Adrian: “Het zag Eén Iemand.” Het, Gerechtigheid, in de onzijdige persoonsvorm, niet in het mannelijke, noch in het vrouwelijke; Het, Gerechtigheid! We gaan er uiteraard van uit dat het God is, maar ik zou willen stellen dat als God uit eerbied buigt voor iets anders, Hij daarmee iemand erkend die groter is dan Hijzelf, wat onmogelijk is. Er is niemand groter dan de Vader. Hij is het hoogste wezen.

Craig: Dit vinden we niet terug in de Bijbel, niets daar vertelt ons dat Hij Zich boog in eerbied voor het kruis. We weten dat Hij Zijn gezicht verborg.

Predikant Adrian: Ja, maar Hij boog nooit uit eerbied. Ze schrijft dat God Zijn hoofd boog ter erkenning van het kruis, maar Hij boog niet uit eerbetoon. Hij boog Zijn hoofd in aanvaarding van het kruis. Oké, dit is een hele belangrijke verklaring. Dit is ... heel, heel belangrijk. Wie is deze Gerechtigheid? En het was in die tijd [in 2017] dat we een aantal dingen ontdekten.

Nemen we kennis wat *de Wens der Eeuwen* op blz. 637 zegt:

Bij het begin van de grote strijd had Satan gezegd dat Gods wet niet gehoorzaamd kon worden, dat gerechtigheid onverenigbaar was met barmhartigheid (genade) ... (WdE 637.2)

Wat betekent dat? Zijn ze tegengesteld aan elkaar? Hoe staan ze tegenover elkaar? Genade betekent: geef de zondaar leven. Gerechtigheid betekent: geef de zondaar de dood. Zij zijn onverenigbaar. Zij kunnen niet met elkaar verzoend worden. Satan is

degene die dit idee naar voren heeft gebracht.

... en dat de zondaar onmogelijk vergeving zou kunnen ontvangen als de wet zou worden verbroken. (idem)

Waarom zei Satan dit? Omdat hij de wet van God wilde vernietigen. Door te zeggen dat de wet inconsistent is, moet God Zijn belachelijke wet wegdoen, want nu heeft Hij dit probleem. Dan zegt hij:

Satan drong erop aan dat elke zonde zijn straf moet hebben; (idem)

Wat zegt dit u over Gods karakter? Als Satan erop aandringt dat iedere zonde gestraft moet worden. Wat was dan Gods karakter? Indien hij hierop moest aandringen, dan is het duidelijk dat God dit niet deed, of wel soms? Dit betekende dat God niet iedere zonde bestrafte. Waarom zou Satan hierop moeten aandringen? Satan is degene die zei: dat "elke zonde betreft moet worden." En wat doet dat dus met de genade, als iedere zonde gestraft moet worden?

Max: Gerechtigheid zonder genade is vergelding.

Predikant Adrian: Ja. Toen God Zijn Zoon verhoogde en Hem gelijk aan Zichzelf maakte, wie voelde zich hierdoor benadeeld? Satan. Satan was van mening dat gerechtigheid gediend moest worden. De enige manier voor God om Zijn fout goed te maken door Zijn Zoon te verheerlijken en Hem gelijk te maken met Zichzelf, was door Zijn Zoon te doden. Dat was het enige dat Satan zou accepteren. Hij was vanaf het begin een moordenaar. Dit zei Jezus in Johannes 8:44.

... en als God de straf op de zonde zou kwijtschelden, zou Hij geen God van waarheid en recht zijn. Toen de mens Gods wet verbrak en zijn wil trotseerde, verblijdde Satan zich. Nu was gebleken, zo zei hij, dat de wet niet gehoorzaamd kon worden. (WdE 637.2)

Stelt u zich voor, toen de mens zondigde, Satan een grote vreugde dans deed. Dat zijn sympatieke gasten!

Nu was gebleken, zo zei hij, dat de wet niet gehoorzaamd kon worden. De mens kon geen vergiffenis ontvangen. Omdat Satan na zijn opstand uit de hemel was gebannen, beweerde hij dat het

mensdom voor altijd Gods gunst zou moeten verbeuren. (idem)

En waarom werd Satan uit de hemel verbannen? Waarom was het voor Satan onmogelijk om in de hemel terug te komen?

Rhonda: Omdat de engelen hem hadden verworpen en in wat hij geloofde.

Bill: en hij probeert geen vergeving te krijgen.

Predikant Adrian: Hij probeert geen vergeving te krijgen, omdat hij daarin niet gelooft. En natuurlijk ...

Bill: Hij had vergeving hebben kunnen ontvangen.

Predikant Adrian: Hij had vergeving hebben kunnen ontvangen.

Bill: Iedereen van hun had vergeven kunnen worden.

Predikant Adrian: Maar zij geloofden er niet in, nietwaar? Dus, als men niet gelooft dat men vergeven kan worden, dan is er ook geen vergeving van zonden meer. Het is onmogelijk vergeven te worden als er niet in geloofd wordt. En dit resulteerde in het verschil van bijna de helft naar éénderde van de engelen die achter Satan stonden. De *Spirit Prophecy, Volume One*, blz. 20-21 schrijft dat bijna de helft van de engelen achter Lucifer stonden, dan is het verschil tussen éénderde en de helft teruggegaan naar God. Zij geloofden dat God kon vergeven. De overgeblevenen geloofden dit niet. Dit is de gevangenis van Satan. De gevangenis van Satan is het geloof van veroordeling dat men niet vergeven kan worden. Dat is wat ieder van ons voelt als de oordelen over de mensen beginnen te vallen en we weten dat we gezondigd hebben. We zitten in de gevangenis van Satan omdat hij in ons oor schreeuwt: "Je kunt niet vergeven worden," en wij geloven het. En wij geloven ook dat elke zonde gestraft moet worden. Daarom is de enige manier waarop wij kunnen leven en verlost kunnen worden van onze zonden, dat iemand moet sterven voordat wij kunnen leven. Dit is wat Satan ons heeft geleerd.

Omdat Satan na zijn opstand uit de hemel was gebannen, beweerde hij dat het mensdom voor altijd Gods gunst zou moeten verbeuren

[ontzegd worden]. God kon niet rechtvaardig zijn, zo beweerde hij, en toch de zondaar barmhartigheid [genade] tonen. (WdE 637.2)

Satan was dus degene die eiste dat iedere zonde gestraft moest worden. Satan was degene die zei dat genade inconsistent is met gerechtigheid.

Dit is daarom een fasinerende toelichting. Wanneer God Satan aan het einde van de duizend jaren vernietigt, wat voor straf zal Satan dan ontvangen?

Satan zal geoordeeld worden volgens zijn eigen idee van gerechtigheid. Het was zijn pleidooi dat elke zonde zijn bepaalde straf moet krijgen. (MS 111, 1897, par. 40)

We hebben dit hier voor nog gelezen in *de Wens der Eeuwen*.

Als God de straf zou kwijtschelden, zei hij, was Hij geen God van waarheid en recht. Satan zal het oordeel ondergaan waarvan hij zelf zei dat God zou moeten uitoefenen. (idem)

Is dit niet bijzonder?

Craig: Het is bijzonder.

Predikant Adrian: waarom wil Satan ... Waarom komt er vuur uit het midden van Satan voort en verbrandt en vernietigt hem? Omdat dat hetgene is wat Satan eiste. Satans eigen leugens zijn zijn eigen valstrik en laten hem precies dat ontvangen; zoals Jezus zegt in Mattheüs zeven: "want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden." (Matth. 7:2) Waarom zal Satan het langst lijden? Omdat hij meer heeft geoordeeld dan wie dan ook in het universum. Hij heeft veroordeeld en geoordeeld, hij heeft de vernietiging van miljarden mensen nagestreefd en gepland. Daarom zal hij het meest lijden, omdat hij het meeste oordeelde zonder genade en daarom zal hij ook zonder genade zijn oordeel ontvangen. Zoals er staat, vooral over Babylon, goot hij zijn verontwaardiging uit in de beker, zonder vermenging, dat wil zeggen zonder genade. Waarom? Omdat God aan ieder mens, en aan iedere engel, geeft wat zij hebben bepaald wat gerechtigheid is. Mijn hart zegt dan dat zoiets eerlijk is. Dat is volkomen eerlijk, nietwaar? Dat iedereen

krijgt wat zij zelf hebben geoordeeld. Wat men zaait zal men oogsten. Daarom, wanneer Satan wordt vernietigd, is het niet Gods idee van gerechtigheid dat hem vernietigt, maar Satans idee van gerechtigheid vernietigt hem. En allen die samen met Satan vernietigd zullen worden, hebben Satans ideeën over rechtvaardigheid overgenomen, en stonden achter Satan en zullen daarom de gerechtigheid die ze geloven dat God zou moeten uitoefenen. Maar niets van dit alles is Gods karakter, het is hun eigen karakter. Zij ontvangen waarnaar ze gevraagd hebben. We weten dit van het verhaal in de woestijn, zij bleven zeggen: "God neemt ons het leven. Gij gaat ons vernietigen. Hij gaat ons allemaal vermoorden. U heeft ons in de wildernis gebracht om ons te doden." En God heeft daarop gezegd: "Zoals u in mijn oor heeft gesproken, zo zal Ik met u doen. Uw karkassen zullen in de woestijn weggroten (Num. 14:28-29). Omdat u dat geloofde." Maar heeft God hen dit aangedaan? Nee. Hij verborg eenvoudigweg Zijn aangezicht en liet hen overkomen wat zij hadden vastgesteld dat God zou doen. Hij stelt de mensen dus niet teleur. Hij geeft hun datgene waarin ze geloven. Zij sterven terwijl ze denken dat God hen vermoordt. Hij laat ze sterven met die gedachte, want niets hen van het tegendeel kon overtuigen, niets hen ervan kon overtuigen dat dit niet hetgeen was wie Hij werkelijk was.

Dit is nu het punt. Als Satan gelooft dat elke zonde gestraft moet worden; als Satan zegt dat genade in strijd is met gerechtigheid, hoe zit het dan met de mens? Zie *De Grote Strijd*, blz. 465:

God zei: "En Ik zal vijandschap zetten". Deze vijandschap bestond niet van nature. Toen de mens Gods wet had overtreden, werd zijn natuur zondig. Hij leefde in harmonie en dus niet in vijandschap met Satan. (GSt 465.2)

Wat betekent dit? Dit betekent dat hij geloofde wat Satan geloofde. Hij geloofde dat iedere zonde bestraft moet worden. Hij gelooft dat genade en barmhartigheid onverenigbaar is met gerechtigheid. Hij gelooft om van zonde vergeven te worden, iemand de straf moet ondergaan. Dit hebben we geleerd van Satan. Hoe kan God ons dan vergeven, dan alleen door ons te geven wat we geloven? Dit is de reden waarom Hij ons Zijn eniggeboren Zoon kon geven. Omdat wij geloven zoals Satan

gelooft, dat iedere zonde gestraft moet worden en dat genade onverenigbaar is met gerechtigheid, en dat de enige manier dat de eis van gerechtigheid bevredigd kan worden en in eerbied buigt voor de troon van gerechtigheid, is als iemand daarvoor sterft. Hiervoor was het kruis vereist.

Rhonda: En dat was ook voor de engelen zo, nietwaar?

Predikant Adrian: Kolossenzen 1:20; “Alle dingen verzoenen zou tot Zichzelf, hetzij de dingen die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn” (naar SV-RJ Kol. 1:20). Want toen Jezus stierf; er staat op dezelfde pagina in de Wens der Eeuwen blz. 636 - 637 (WdE 636.5) dat Satans vermomming werd weggerukt. Eindelijk zagen de engelen wat Satan was, en hij viel als een bliksem uit de hemel. Zijn plannen waren aan hen geopenbaard en zij koesterden zijn ideeën niet langer. Zij begrepen toen dat God een God van genade en van gerechtigheid is. Gerechtigheid betekent het juiste te doen; Gods gerechtigheid is om genade en barmhartigheid te bewijzen. Het juiste te doen is om genade en barmhartigheid te bewijzen en dat is wat God deed.

Van nature is er geen vijandschap tussen de zondaar en de aanstichter van de zonde. Zowel de mens als Satan zijn zondig geworden door hun afval. De afvallige kent geen rust, terwijl hij sympathie en steun krijgt wanneer hij anderen ertoe wil overhalen zijn voorbeeld te volgen. Daarom hebben de gevallen engelen en de zondige mens “een bondgenootschap van de wanhoop” gesloten. (GSt 465.2)

Zijn de koningen van de aarde in een hopeloze bondgenootschap met Satan? Welnu, als zij degenen waren die besloten om de komende jaren de helft van de wereldbevolking om te brengen, is dat dan niet een wanhopige bondgenootschap met Satan?

Als God niet op een bijzondere wijze had ingegrepen, zouden Satan en de mens zich hebben verbonden tegen de hemel. In plaats dat alle mensen in vijandschap leefden met Satan, zouden zij een bondgenootschap hebben gesloten om tegen God te strijden. (idem)

Daarom zien we dat het vleselijke hart vijandschap is tegen God, niet

onderworpen aan Gods wet. Het vleselijke hart zegt: toon geen genade. Heeft u ooit dat lied gehoord? Toon geen genade. Als jeugdige speelden wij dat iedere keer. Toon geen genade. Dit is Satan. Dit is Satans gedachte. De enige manier waarop God ons kon redden was uiteraard door Zijn Zoon over te leveren en het karakter aan te nemen van een rechter, wat moest God anders dan gedaan hebben?

Het doet me in zekere zin denken aan het verhaal van de man die ervan overtuigd raakte dat hij een ei had ingeslikt waarin een slang zat, en dat die slang in hem zat, en zijn geest zou overnemen en hem onder controle zou brengen. Hij was er absoluut van overtuigd dat hij zou sterven en dat hij bezeten en gecontroleerd was. De man ging ermee naar de dokter en deze dokter zei dan: "Ik weet wat ik ga doen." En hij gaf hem iets waardoor hij moest overgeven, en hij moest overgeven. Dan gooide de dokter een klein voorwerp in het braaksel. Toen zei hij: "Kijk, daar is het. Je bent vrij." En hij was vrij, hij was niet meer bezeten. Zijn verstand was bevrijd van de misleiding, dat de draak hem onder controle had. Het was heftig. Het was vreselijk en verschrikkelijk. Het overgeven was afschuwelijk, hij voelde zich vreselijk, maar hij heeft dat ding uit hem gehaald. God moest ons ook benaderen daar waar wij zijn. Hetzelfde geldt voor een persoon met dementie. Heeft u ooit geprobeerd te redeneren met iemand met dementie? Heeft u ooit geprobeerd ze ergens van te overtuigen waar ze ongelijk in hebben? Dat is niet mogelijk; hen overtuigen gaat niet, men moet met ze meegaan. Het voelt een beetje raar dat men met hun onzin mee moet gaan, omdat zij niet met de werkelijke realiteit leven. En hoe blijf u in een relatie met iemand als u hem voortdurend tegenspreekt en hem verteld dat hij ongelijk heeft? Het zal behoorlijk verhit worden, nietwaar? De enige manier is daarom om met hen een goede relatie te bewaren, door hen te laten geloven dat u het met hen eens bent. Zijn we niet allemaal een beetje dementerend? Hoe komt God met ons terecht?

Rhonda: Hij gaat met ons mee.

Predikant Adrian: Hij moet wel. Ja. Wat deed uw [Lorelle's] moeder toen je nog kind was en je een droom had over leeuwen in uw slaapkamer? Opende ze het raam en liet de leeuwen het raam uit gaan

en sloot het raam weer en zei “Ze zijn nu weggegaan, nu kun je weer slapen.” God moet ons op dezelfde manier behandelen; Hij moet ons tegemoed komen in onze kinderlijke illusies. En Hij moet ons ook tegemoed komen in onze illusie dat God de dood eist en dat Gods genade onverenigbaar is met Zijn rechtvaardigheid. Dit zijn allemaal ideeën van Satan die we geloofd hebben en aanvaard hebben als waarheid, en God moet ons tegemoed komen waar wij zijn. Daarom heeft Hij Zijn Zoon gegeven voor ons. Hij moest het karakter aannemen van rechter om ons zover te krijgen dat we dit idee opgeven en het uitspugen en geloven kunnen dat God ons vergeven heeft. Omdat we dachten, dit is het, waren we gedoemd, we waren zo van de draken hebben ons te pakken, voor ons is het over.

Lorelle: En dan vermoed ik dat Hij op ons moet wachten tot we volwassen genoeg zijn. Nu begrijp ik voor mezelf, dat in die nacht geen leeuwen in mijn slaapkamer waren. Maar toen, ook nog een jaar later, als iemand mij zou proberen te overtuigen dat er nooit leeuwen waren in mijn slaapkamer, ik het niet zou aannemen en zou zeggen: “Nee, ze waren er echt.”

Predikant Adrian: Ja. We staan onder voogden en beheerders, tot het tijdstip dat de vader van te voren heeft bepaald (Gal. 4:2), wanneer we volwassen zijn geworden. Dan kunnen we het begrijpen. In deze boodschap worden we uitgenodigd om mannelijk en vrouwelijk te worden en de waarheid van de kinderlijke dwaasheid en de leugens die we hebben geloofd over het karakter van onze Vader te begrijpen.

Laten we nu tot dit proces komen. *Wens der Eeuwen* blz. 571

Hij ging wat verder van hen weg, niet zo ver dat zij Hem niet konden zien en horen, en viel op zijn aangezicht op de grond. Hij voelde dat de zonde scheiding maakte tussen Hem en de Vader. De kloof was zo breed, zo diep dat Hij ervoor terugschok. In deze zielestrijd mocht Hij geen goddelijke macht gebruiken om daaraan te ontkomen. (WdE 571.3)

Waarom moet Hij Zijn goddelijke macht niet aanwenden om hieraan te ontsnappen?

Craig: Omdat Hij het voor ons moet doorstaan.

Predikant Adrian: Hij moet het voor ons doorstaan. Het moest gezien worden dat Hij in stukken werd geslagen, zodat wij konden geloven dat God ons zou vergeven.

Als mens moest Hij lijden voor de gevolgen van de zonde van de mens. (idem)

Waarom moest Hij sterven? Omdat Satan heeft gezegd dat iedere zonde zijn straf moet krijgen. God heeft dit niet gezegd, Satan heeft dit gezegd.

Als mens moest Hij Gods toorn tegen de zonde [wetsovertreding] verduren. (idem)

Wat is de toorn van God tegen de wetsovertreding? Bill heeft het al eerder genoemd.

Deuteronomium 31:17: Dan zal Mijn toorn op die dag tegen hen ontbranden. Ik zal hen verlaten ...

Waarom zei Jezus: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?" (Matth. 27:46). Omdat het nodig was dat wij die woorden zouden horen. Wij moesten weten dat God Hem verpletterd had. Zodat wij het slangenei uit ons kunnen halen, zodat we moeten overgeven en geloven dat we vergeven kunnen worden. God nam een karakteristiek van een rechter aan. Jezus nam de positie aan van iemand die verlaten was; en wel door God verlaten! Wij moesten zien dat Hij door God verlaten was.

... en Mijn aangezicht voor hen verbergen, zodat zij verslonden zullen worden;

Was Jezus aan het kruis verslonden? Ja, dat was Hij.

... veel verschrikkelijke dingen en noden zullen het volk treffen, ...

Deed Hij veel kwaad? Hij moest gezeseld worden. Hij moest geslagen worden. Hij moest klappen in het gezicht krijgen. Hij moest bespot worden. Elke vorm of mishandeling moest Hem aangedaan worden voordat wij zouden geloven dat God ons zou vergeven. Hoe ziek is dat? En toch deed God het. God was bereid dit te doen om ons uit onze

waanvoorstelling te redden. Worden de eigenschappen van God die angstaanjagend lijken, nu niet mooi en aantrekkelijk? Zien we niet dat de liefhebbende Vader ons ontmoet in onze demente, misleide staat en ons helpt, de draak die in ons is, uit te braken? Is dit niet prachtig, of hoe denkt u daarover?

Bill: En de liefde van Christus.

Predikant Adrian: De liefde van Christus, dat Hij bereidt was dit te ondergaan.

Bill: Hij vroeg hierom.

Predikant Adrian: Hij vroeg daarom aan Zijn Vader: "Laat Mij dit doen voor Onze kinderen." Is dat niet schitterend?

De zonde van ons allen werd gelegd op Christus als onze plaatsvervanger en borg. Hij werd als overtreder gerekend om ons te kunnen verlossen van de vloek van de wet. (WdE 629.3)

Omdat Satan had gezegd, iedere zonde moet gestraft worden.

De zonde van iedere afstammeling van Adam drukte op Hem. Gods toorn tegen de zonde, de verschrikkelijke openbaring van zijn ongenoegen over de ongerechtigheid vulde het hart van Zijn Zoon met ontzetting. (idem)

Waarom verscheen al die duisternis? In *de Wens der Eeuwen* staat dat 'bliksemschichten schenen op Hem gericht te zijn' (WdE 631.1). Waarom? Zodat wij konden zien dat elke veroordeling van onszelf was gelegd op iemand anders. Dit was de enige manier dat wij zouden kunnen geloven dat wij ontheven konden worden van deze zonde last.

Rhonda: Daarom moesten we dus de veroordeling van God zien, denkend dat het God was.

Predikant Adrian: Juist, omdat wij dachten, dat God ook zo over ons denkt. Wij moesten zien wat we dachten dat God over ons denkt, op iemand anders was gelegd, voordat wij konden geloven dat we vergeven konden worden. Hoe ver is God gegaan om ons te bereiken en daarmee te redden.

Heel zijn leven had Christus aan een gevallen wereld de blijde boodschap van de barmhartigheid en vergevende liefde van de Vader bekendgemaakt. Verlossing voor de grootste zondaars was zijn hoofdthema geweest. Maar nu het vreselijke gewicht van de schuld die Hij draagt op Hem drukt, kan Hij het verzoenend gelaat van Zijn Vader niet onderscheiden. (WdE 629.3)

Het was Hem niet toegestaan het vergevende gezicht van de Vader te zien, want als de Vader dat zou doen, wij niet zouden kunnen geloven dat we vergeven konden worden. Hij moest daarvan afgesneden zijn. Hij werd daarvan afgesneden omwille van ons.

Het feit dat Gods aangezicht zich afwendde van de Heiland in dit uur van uiterste zielestrijd doorboorde zijn hart met een smart die geen mens ooit kan begrijpen. (idem)

Niet gedurende de millennia, niet gedurende de miljoenen jaren van de eeuwigheid, zullen we ooit begrijpen wat Christus heeft meegemaakt. We zullen de rest van de eeuwigheid proberen het kruis te begrijpen, en wat een vreugde zal dat zijn.

Deze zielepijn was zo groot, dat Hij zijn lichamelijke pijn nauwelijks voelde. (idem)

Laten we niet vergeten dat Zijn lichamelijke pijn slechts gering leek tenopzichte van de kwelling van Zijn ziel.

Christus moest onze plaatsvervanger en borg worden. De nadruk ligt op het woord "onze", niet van God, maar onze plaatsvervanger, die wij daartoe hebben bepaald, omdat wij onder de invloed van Satan waren. Ieder mens die als zondaar naar het kruis komt, komt daar met de geest van Satan. Men komt niet naar het kruis met de geest van Christus. Iedere zondaar komt daar onder de controle van Satan zelf. Zelfs Satan, is tot de gerechtigheid aangetrokken, werkelijk aangetrokken. Uw rechtvaardigheidsgevoel trekt u naar het kruis; u kunt niet anders dan erdoor aangetrokken worden. "Als Ik van de aarde verhoogd ben, zal [Ik] allen [mensen] naar Mij toe trekken." Dit is het mysterie van het kruis, prachtig uitgedrukt.

Dit is het einde van het citaat. Later we terug gaan naar Numeri 25. Christus was geslacht van de grondlegging van de wereld. We lezen in Numeri 25 vers 1:

Israël verbleef in Sittim ... (Numeri 25:1).

Ik hou gewoon van de woordspeling daar in het Engels: "Israel abode in Shittim" dat klinkt alsof Israël in het riool zit. Het klinkt zo gekozen, nietwaar? Ze zaten echt in het rioolslib, of waren zij dat niet? Het spreekt mij gewoon aan, weet je ... het is net alsof het perfect is.

Lorelle: Was dit niet het hout dat gebruikt werd voor het heiligdom, sittim hout?

Predikant Adrian: Acaciahout. Het andere woord voor sittimhout is acacia. We hebben het beter laten overkomen.

... en het volk begon hoererij te bedrijven met de dochters van Moab. (Numeri 25:1)

Om hoeveel van Israël ging het hier? Het volk. Dat zijn velen van hun, nietwaar? De meerderheid was hierbij betrokken. Wanneer dan de plaag begint uit te breken en mensen begonnen te sterven, is er een sfeer van veroordeling over de hele vergadering. Er heerst een gevoel van vervreemding van God. Wanneer zij dit dus voelen, hoe kan God hen ervan overtuigen dat ze vergeven kunnen worden? Zij hebben een gedachtengang dat iedere zonde gestraft moet worden, daarom moet er straf volgen op de zonde. Wanneer God dan zegt in vers vier:

De Heere zei tegen Mozes: Neem alle hoofden van het volk en laat hen voor de Heere in de volle zon ophangen, zodat de brandende toorn van de Heere van Israël afgekeerd wordt. (Numeri 25:4)

Waarom liet God deze mannen uitleveren? Omdat het de enige manier was waarop Israël kon geloven dat zij vergeven konden worden. God zou bereid zijn geweest deze mannen te vergeven, maar Israël was dat niet.

Lorelle: Maar zelfs het ophangen van deze mensen was niet genoeg, totdat Pinehas zijn executie uitvoerde.

Predikant Adrian: Het was het begin van het proces, nietwaar? Pak eerst de leiders aan. We weten uiteraard dat de reden voor alle misstanden in Australië komt vanwege de politieke leiders, nietwaar? Zij zijn verantwoordelijk voor al het kwaad in Australië, nietwaar?

Craig: Voor hetgeen wij doen. Ja.

Predikant Adrian: Zij zijn verantwoordelijk voor alles wat zij doen. Hang hen op!

Craig: Nou ja, totdat zij uit hun macht worden ontzet.

Predikant Adrian: Welnu, stem ze weg, dan zijn we ervan verlost. Is dat niet de menselijke natuur: de leiders de schuld geven? Maak ze verantwoordelijk. Wij hebben een vervanger nodig. Elke zonde moet gestraft worden. Iemand moet sterven om voor onze overtreding te boeten.

Evelien: In de Australische, Victoriaanse bosbranden werd de vrouwelijke brandweerleider aangeklaagd, omdat zij de leider was.

Predikant Adrian: Precies, alle zonden van Australië veroorzaakte deze bosbranden, en dan is plotseling de leider van de brandweer verantwoordelijk voor dit alles. Hoe absurd is dit wel niet!

Craig: Zij is verantwoordelijk voor onze veiligheid.

Predikant Adrian: Zij is verantwoordelijk voor onze veiligheid. Dus moet je de leider kruisigen om verzoening of boetedoening te doen voor de gezamenlijke schuld. Je moet iemand anders de schuld geven, die opdraait voor al hetgeen wat fout gaat. Dat is wat er gebeurt.

Deze mensen moeten dus opgeofferd worden. Wanneer Zimri in het kamp komt is hij dronken. Het is heel interessant dat, ik heb dit al eerder gezegd, het woord Zimri muzikaal betekent en het woord Cosby, de vrouw die met hem was, valsheid, valse muziek betekent. Dus hij komt binnenwalsen met zijn muziek op zijn schouder, en hij speelt valse muziek, zoiets als Def Leppard of AC/DC terwijl hij komt binnen wandelen. Hij speelt de muziek en is totaal dronken. En alle mensen zeggen: "Dit is het, dit is het! We kunnen al onze zonden op deze man

leggen, en we zullen verlost worden van onze zonden en schuld en wij zullen daarmee bevrijd zijn; wij hebben een vervanger gevonden. Iemand die het kwaad en de zonde belichaamt en wij kunnen onszelf ontlasten en alles op hem afschuiven." Dus natuurlijk steekt Pinehas de speer door hen heen en de mensen zeggen: "Oké, alles is met ons nu in orde." Dan stopt God de plaag, omdat ze nu geloven dat alles in orde is. Maar de enige manier waarop ze konden geloven dat alles nu in orde was, is dat deze zonde nu gestraft is. Zimri wordt de vertegenwoordiger, in negatieve zin wordt hij één van de dieven aan het kruis naast Christus. Omdat, zoals we gisteren al zeiden, het niet alleen om verzoening gaat. Het zijn niet alleen de schuldigen die moeten sterven, maar ook de onschuldigen die moeten sterven. En vergeet niet dat we gisteren behandelden, waar Adam zei in het begin: "U! De vrouw die U gaf om bij mij te zijn!" God was onschuldig in de persoon van Jezus en de vrouw was toen de schuldige. Dus de onschuldige moet sterven met de schuldige.

Oké. Wat werd Pinehas nu aangeboden? Hem wordt een eeuwig priesterschap aangeboden. Wie krijgt uiteindelijk het eeuwige priesterschap? Christus. Zo is het ook bij Pinehas, hij dood iemand anders en maakt hen tot het slachtoffer. En dan, omdat hij de plaag tot stilstand brengt, wordt hij verhoogd tot het eeuwige priesterschap. En de mensen zeggen: "Ja, u bent onze priester. Hij bracht de plaag tot stilstand. Hij heeft ons geredt." Maar is dit niet de manier waarop het christendom Christus ziet? Gods toorn werd over Zijn Zoon uitgestort. Hij nam het op Zelf en toen werd Hij uit de doden opgewekt. Geef Hem het eeuwige priesterschap; maak Hem tot degene die tussen ons zal bemiddelen.

In het verhaal van Numeri 25 zien we het hele proces van het plaatsvervangend offer. Het complete denkproces in de mens wordt ons hier voorgedragen in dit verhaal. God neemt op Zich, tenopzichte van de mens, het karakter van een rechter aan, die zich ontdoet van de vertederende eigenschappen van een Vader. En zoals we al zeiden wat staat er in vers 13?

Hij, en zijn nageslacht na hem, zullen het verbond van het eeuwige

priesterschap hebben, omdat hij zich voor zijn God heeft ingezet en verzoening **voor** de Israëlieten heeft gedaan. (Numeri 25:13)

De enige manier dat Israël kon geloven dat zij vergeven zouden worden was wanneer een vertegenwoordiger in hun plaats zou sterven. En nu Pinehas, als priester en als bemiddelaar, bemiddelde deze vrede door Zimri en Kozbi te offeren. Zij werden vernietigd en vrede kwam terug in Israël.

Maar desondanks was het niet genoeg. De tegenhanger van Numeri 25 is Numeri 31. Wat gebeurt er in Numeri 31? Want wie was de aanstichter van dit hele feest? Wie nodigde hen uit voor het feest? Bileam de bedenker nodigde hen door middel van de Midianieten, als onderdeel van de Moabieten, uit. Ze moesten de Midianieten doden. Ik ga het verhaal nu niet doorlezen. U kunt het later lezen. Niet alleen moesten de schuldigen lijden. De Israëlieten doodden dus alle mannen; en toen kwamen ze terug en zeiden: "Oké, we hebben de opdracht uitgevoerd, we hebben het Midianietische probleem geregeld. En als ze terugkomen, is Mozes heel boos. Hij vraagt waarom zij de vrouwen in leven gehouden hebben. Dan zegt hij: "Dood alle vrouwen die een man hebben gekend." En nu, als alle mannen er niet meer zijn en alle vrouwen die een man hebben gekend er niet meer zijn, wat ga je dan doen met de vrouwen die geen man hebben gekend? Welnu, die hou je voor jezelf. Willen jullie dat? Geweldig. Dan zei hij: "Dood alle mannelijke kinderen." Zijn die kinderen schuldig? Zij zijn onschuldig. Daarmee worden de mannelijke kinderen van Midian de vertegenwoordigers van Christus aan het kruis, nietwaar? En hoewel zij familieleden zijn, hebben ze vier generaties van geërfde zonden. Dit zei ik gisteren, maar welke rol speelden zij relatief gezien bij het verleiden van Israël? Niets, nul komma nul. Zij hadden er niets mee te maken; ze waren volkomen onschuldig aan de schuld van deze overtreding en toch werden ze ter dood gebracht. Dus, bij de dood van de leiders van Israël, van Zimri en Kozbi, bij de dood van de Midianitische mannen en de vrouwen die een man hadden gekend en je hebt de dieven aan weerszijden van het kruis en in het midden hebben we de Midianistische jongens, de onschuldigen. En dit maakt de verzoening compleet. Israël wordt tevreden gesteld nu God hen wil vergeven.

Kunt u het in dit perspectief zien? Kunt u de kwestie van de verzoening zien en hoe de mens dit begrip nodig heeft? En dat God gedwongen wordt, iedere keer dat Hij iemand laat sterven. Daarom moet God bekennen: "Ik wil geen offers, zoiets wil Ik niet, maar jullie willen het." Zonder het vergieten van bloed is er geen vergeving van zonden. Dit is wat Satan zegt, en de mens heeft dit omarmd. God moet ons ontmoeten waar we zijn en ons geven wat we geloven, zodat wij kunnen geloven dat God ons zal vergeven.

En hoe zit het met de engelen die [aanvankelijk] in de hemel achter Satan stonden [en dan weer terugkeerden tot God]? Deze 16% die [aanvankelijk] achter Satan stonden en hem geloofden. Wie moest voor hen sterven? Niemand! Omdat zij God eenvoudig geloofden. Zij spraken tot de Rots. De Rots moest niet geslagen worden. Zij moesten alleen tot de Rots spreken en zij waren vergeven voor hetgeen zij gedaan hadden.

Ik hoop dat we ogenzalf aangebracht hebben, dat we kunnen zeggen dat de kwestie van de verzoening en wat mensen geloven in harmonie met Satan, kunnen zien, waarom deze mensen moesten sterven. **De mysterie van het kruis verklaard elk ander mysterie, en alle verhalen in het oude testament. Want elke keer dat er geweld plaatsvindt en mensen sterven, is dat omdat er een vorm van verzoening [of boetedoening] nodig is en de mens deze verzoening nodig heeft.** We zien dit, zoals we gisteren bespraken, in de dood van de eerstgeborene in Egypte. Ik denk dat ik dit gisteren genoemd heb, of was dat tijdens het eten dat we daarover spraken? Ik denk dat ik in de preek van gisteren heb gezegd dat ik dit zal herhalen, dat de dood van de eerstgeborenen in Egypte het enige was dat Farao, die Satan voorstelde, in staat stelde de kinderen van Israël vrij te laten. Het enige dat ons vrij maakt van Satans slavernij is de dood van de eerstgeborenen, omdat dat hetgene is wat ligt opgeslagen in onze DNA; dat is wat we begrijpen. Farao, de verhevene, stapte van zijn troon. Hij wordt naar het kruis getrokken en buigt eerbiedig voor het kruis, in de dood van zijn eigen zoon, evenals de dood van alle eerstgeborenen van Egypte. Zoals we gisteren al zeiden, de volwassenen zijn duidelijk schuldig, de kinderen onschuldig. De dood van de schuldigen en de onschuldigen is wat

nodig is om de menselijke geest te bevrijden van de controle van Satan, en te geloven dat we vergeven kunnen worden. Is dat niet fantastisch?

... Als we nu terug gaan naar de principes van de verzoening en in het bijzonder naar deze twee laatste verhalen, die voor mij moeilijk te aanvaarden waren. Het woord verzoening komt in beide verhalen voor. Het zijn verzoenings verhalen en hoe mensen tevreden gesteld worden door de dood van een plaatsvervanger. Daarom liet God dit toe dat deze dingen ook gebeurden, zodat wij konden geloven dat wij vergeven kunnen worden. Is dit begrepen? Zullen we bidden?

Vader wij danken u voor de ogenzalf. U heeft gezegd dat Laodicea ogenzalf nodig heeft. Ik bid dat degenen die luisteren en degenen die zullen gaan luisteren, in deze gedachten een sleutel ontwaren om het geweld te ontsluiëren, veel van het geweld in het oude testament. Heere, help ons voordurend van de noodzaak om te veroordelen ons te bevrijden, zowel onszelf als ook anderen. We danken U dat door het kruis van Christus, dat U ons wil bereiken in onze staat van dementie en U in ons denken een deur opent, zodat we kunnen geloven dat we vergeven kunnen worden, volgens ons begrip. Bedankt dat U door dit alles bent heengegaan, en Heere Jezus dat U gewillig was dit alles voor ons te doen, om door al deze vreselijke gruwelheden te gaan, zodat wij het alleen maar zouden kunnen begrijpen dat U ons vergeven wilt. Wij willen dit vandaag vasthouden, geloven en weten dat er helemaal geen duisternis in U is; dat U licht en alleen maar licht bent. Wij danken U in Jezus naam. Amen.

HET MYSTERIE VAN HET KRUIS

Is het mogelijk dat de mens, in zijn gevallen toestand, het kruis volledig verkeerd heeft begrepen? Zijn we blind voor de ware betekenis ervan?

Is het Gods gerechtigheid die de dood eist, Degene die de bron van het leven is? Kunnen zoet en bitter water uit dezelfde fontein stromen?

Vertelt de profeet Jesaja ons niet dat mensen Christus verwerpen, maar dat ze zouden zeggen dat Hij door God geslagen en verdrukt was?

Deze presentatie nodigt u uit om vanuit een ander perspectief naar de dingen te kijken, waaruit blijkt dat onze hemelse Vader een dergelijke ondoorgrondelijke liefde manifesteert, die ervoor zal zorgen dat het kruis inderdaad alle mensen naar Christus trekt, en van Christus naar de Vader.